

Sygn. akt I C 3270/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Luxembourg Spółki Akcyjnej z (...) w Luksemburgu

przeciwko Z. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

sygn. akt I C 3270/16

UZASADNIENIE

W dniu 17.08.2016 roku powód (...) Luxembourg Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko Z. J. o zapłatę kwoty 1.059,58 zł.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 270,00 zł i zwrotu innych kosztów w wysokości 0,30 zł (opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności).

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Wierzytelność ta została nabyta przez powoda. Składa się na nią kwota 969,73 zł wynikająca z faktury (...)– MP oraz odsetki naliczone od tej kwoty od dnia 25.05.2015 roku do dnia 16.08.2016 roku - w kwocie 89,85 zł.

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 22.08.2016 roku wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 5 verte).

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w którym podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (k. 6).

Sprawa została przekazana do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Słupsku (k. 8 verte).

W postępowaniu uproszczonym prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Słupsku powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 327,20 zł, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270,00 zł, zgodnie ze spisem kosztów (k. 35).

Na rozprawie w dniu 10.04.2017 roku pozwany oświadczył, że nie zgadza się z żądaniem zapłaty. Pozwany zarzucił, że telefon był trzytonie zgłaszany do naprawy i w dalszym ciągu nie mógł nigdzie dzwonić (k. 73 - 74). Na rozprawie w dniu 29.05.2017 roku pozwany zarzucił, że bateria była słaba, a dźwięku dzwonka nie było słyhać (k. 78 - 79).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5.12.2012 roku została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. a Z. J. (jako abonentem).

Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 20.11.2015 roku.

Kara umowna została określona na 808,00 PLN.

W § 8 ust. 1 „a” umowy wskazano, iż integralną częścią umowy jest Załącznik nr 1 do umowy – **Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...)**.

(dowód: umowa z dnia 5.12.2012 roku k. 61 – 63)

W dniu 24.03.2015 roku strony w.w. umowy zawarły aneks do umowy na zakup jednej sztuki aparatu telefonicznego przez abonenta.

Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 2.04.2019 roku.

Kara umowna została określona na kwotę 1.011,00 zł.

Obowiązkowa liczba zasileń – 42 (ilość doładowań).

Pozostała obowiązkowa liczba zasileń 2 – 7 (ilość doładowań).

Minimalna kwota jednorazowego zasilenia została określona na kwotę 40,00 zł.

W § 6 ust. 1 aneksu strony postanowiły, że w kwestiach nieuregulowanych Regulaminem zastosowanie mają postanowienia Regulaminu świadczeń usług telekomunikacyjnych przez **(...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...)**.

Zgodnie z § 7 ust. 8 aneksu rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego umowy z powodu niedotrzymania przez abonenta zobowiązania do utrzymania konta w okresie ważności dla usług wychodzących lub innego działania lub zaniechania Abonenta, jest dla Polkomtel podstawą do żądania od Abonenta zapłaty **kary umownej, o której mowa w §6 ust. 11 Regulaminu świadczenia przez (...) Sp. z o.o. usług telekomunikacyjnych dla Abonentów (...)**.

(dowód: aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 24.03.2015 rok k. 64 – 69)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił na Z. J. notę obciążeniową nr (...) -MP z dnia 24.05.2015 roku, w której wskazał termin zapłaty na dzień 8.06.2015 roku.

W opisie pozycji wskazano: kara umowna naliczona przez (...) Sp. z o.o. za niedotrzymanie przez Abonenta (...) warunków Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zgodnie z **§ 12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. – (...)**, kara 969,73 zł.

(dowód: nota obciążeniowa k. 50)

Pismem z dnia 24.05.2015 roku Z. J. został powiadomiony o tym, że w związku z niedokonaniem obowiązkowych zasileń konta kwotą minimalną wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w dniu 24.05.2015

roku została rozwiązana umowa. Jednocześnie została naliczona kara w wysokości 969,73 zł zgodnie z §12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. – (...).

Wskazano również, o możliwości dalszego korzystania z Usług (...) Sp. z o.o. i anulowania kary umownej po podpisaniu umowy w promocji (...) w terminie do dnia 8.06.2015 roku.

(dowód: pismo z dnia 24.05.2015 roku k. 51)

W dniu 29.10.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (jako zbywcą) a (...) Luxembourg Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu (jako nabywcą).

Przedmiotem przelewu była m.in. wierzytelność dotycząca Z. J. z saldem 969,73 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 k. 18 – 23)

Pismem z dnia 15.12.2015 roku Z. J. został zawiadomiony przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o dokonany przelew wierzytelności.

(dowód: pismo z dnia 15.12.2015 roku k. 29 - 30)

Pismem z dnia 11.01.2016 roku (...) Luxembourg Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu wezwał Z. J. do zapłaty nabytej kwoty, która na dzień 18.01.2016 roku wynosi 1.020,53 zł, na którą składa się należność główna w kwocie 969,73 zł i odsetki naliczone do dnia 18.01.2016 roku w kwocie 50,80 zł.

(dowód: pismo z dnia 11.01.2016 roku k. 31 - 32)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sporne było uprawnienie powoda do dochodzenia kwoty żądanej pozwem, albowiem pozwany nie zgodził się z żądaniem zapłaty. Ciężar wykazania tego, że powodowi przysługuje kara umowna i skapitalizowane odsetki, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył na powodzie. Powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Na mocy przepisu art. 353 § 1 Kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Na mocy przepisu art. 483 § 1 Kodeksu cywilnego można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Jak stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jedynymi dowodami, które powód złożył na okoliczność tego, że w umowie łączącej pozwanego z (...) Spółką Akcyjną w W. była przewidziana kara umowna - jest umowa z dnia 5.12.2012 roku oraz aneks z dnia 24.03.2015 roku. W aneksie do umowy została wskazana kwotowo wysokość kary umownej. Zgodnie zaś z postanowieniami aneksu, świadczący usługi mógł domagać się zapłaty kary umownej, o której mowa w **§6 ust. 11 Regulaminu świadczenia przez (...) Sp. z o.o. usług telekomunikacyjnych dla Abonentów (...). Ten regulamin stanowił integralną część zarówno umowy jak i aneksu do umowy.** Powód nie złożył w poczet materiału dowodowego dokumentu z tekstem tego regulaminu. Tę samą nie wykazał, że przysługuje mu kara umowna, albowiem postanowienia zawarte w regulaminu dla Abonentów (...) nie zostały ustalone w toku postępowania.

Powód złożył w poczet materiału dowodowego regulamin dla abonentów (...), a nie (...). Zgodnie z umową i aneksem do umowy wiążące dla stron były postanowienia §6 regulaminu dla Abonentów (...), a nie postanowienia §11 regulaminu dla Abonentów (...) (k. 52 – 57).

Żadne inne dowody na okoliczność kary umownej i uprawnienia do żądania jej zapłaty nie zostały złożone. Dowodami na okoliczność uprawnienia do żądania zapłaty kary umownej nie są wezwania do zapłaty, ani nota obciążeniowa. Wezwania do zapłaty są dowodem na okoliczność tego, że pozwany był wzywany do zapłaty, a nota obciążenia na okoliczność tego, że taki dokument finansowy został wystawiony.

Wobec niewykazania przez powoda okoliczności, że przysługuje mu wobec pozwanego wierzytelność z tytułu obowiązku zapłaty kary umownej, sąd wobec braku przesłanek z art. 353 § 1 k.c., powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia, nie miał znaczenia w sprawie, niezależnie od tego żądanie dochodzone pozwem nie uległo przedawnieniu.